

По нѣкога нѣкои родители и пріатели правѣтъ помежду си угощенія. Тія угощенія не трѣба да бѣдѣтъ роскошни, зашто-то дѣца та, кои-то често присѣгтвуватъ тамъ, могатъ да земѣтъ нѣкакъвъ урокъ на роскошество и лакомство. Радость-тѣ, коя-то съдружава пріателскитѣ угощенія, за да бѣде споредъ Евангеліе-то, не трѣба да бѣде нити прѣвѣсходна, нити досадителна; мръсни-тѣ пѣсни, попрѣжни-тѣ, пресмиванія-та, прикаски-тѣ, кои-то нѣ каратъ да излизаме отъ прѣдѣла-тѣ на въздържаніе-то, сѣ тождова погрѣшки кои-то докарватъ убійства и злодѣянія.

Дѣца-та, на такива трапези и на други, трѣба да ся обносятъ съ чистота и благородіе, да не показватъ онова што-то имъ ся поѣде, да не пипатъ паници-тѣ, нити какво-то има вътрѣ, и да искатъ благородно какво-то имъ е нужно.

V.

КАКВО ТРѢБА ДА ВАРДИМЪ ПРѢДЪ ЪДЕНІЕ-ТО.

Чистота-тѣ иска да си мѣемъ рѣце-тѣ прѣдъ да сѣднемъ да ѣдемъ.

Дѣца-та съвсѣмъ не внимаватъ кога си мыятъ рѣце-тѣ, но прѣскатъ вода по дрѣхи-тѣ си; по нѣкогашъ си удриѣтъ рѣце-тѣ, правѣтъ мятежъ, и ги бършатъ съ мръсни кърпи: това е дошъ навъкъ отъ кого-то трѣба да ся отучатъ.

Кога-те сме готови да сѣднемъ на трапеза-тѣ, не трѣба да отиваме на по добро-то мѣсто, нити да си го избираме за насъ; но да чакаме да сѣдѣтъ по почтенни-тѣ отъ насъ люди на по първи-тѣ мѣста: първи мѣста сѣ онія, кои-то Господаря-тѣ на къща-тѣ покаже